

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Eginhartvs De Vita Caroli Magni, Animadversionibvs Illvstratvs

Bessel, Friedrich
Reinhard, Johann Friedrich

Helmeftadii, 1667

Animadversiones Ad Cap. XVI.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10996

sent, & ei domini sui voluntatem indicassent: non solum quæ petebantur fieri permisit, sed etiam sacrum illum & salutarē locum, ut illius potestati adscriberetur, concessit, & revertentibus legatis suos adjungens, inter vestes & aromata & cæteras orientalium terrarum opes, ingentia illi dona
 * transmisit, cum ei paucos ante annos eum quem tunc so-
 6. lum habebat roganti mitteret elephantem. † Imperatores etiam Constantinopolitani Nicephorus, Michael & Leo, ultro amicitiam & societatem ejus expetentes, complures ad eum misere legatos, cum quibus tamen propter susceptum à se Imperatoris nomen, & ob hoc, quasi qui imperium eis eripere vellet, valde suspectum, foedus firmissimum
 * statuit, ut nulla inter partes cujuslibet scandali remane-
 7. ret occasio. † Erat enim semper Romanis & Græcis Fran-
 8. corum suspecta potentia. † Unde & Græcum illud extat proverbium: * Τὸν Φεγγλὸν φίλον ἔχης, γείτονα σὺν ἔχης.

* MS.
dixit.* MS.
posuit.* Francum
amicum
habeas, vi-
cinum ne
habeas.

ANIMADVERSIONES

AD CAP. XVI.

Adelfonsum Galetia atque Asturica regem,] Adelfonsum hunc (& abbreviatâ voce *Alfonsum*) Carolo ex amico inimicum reddidère, qui nescio quas belli inter utrumque causas disseminatas vulgârunt: Bertam scilicet sororem Caroli uxorem fuisse Alfonso II. Regis, ex moribus *Casti* cognominati. Quæ cum nullos ex marito suscepisset liberos, Carolum hæredem regni Hispaniæ instituere voluerit. Cui cum se opponeret Alfonso, bellum inde ortum, in quo Carolus ab eodem superatus sit, Quæ fabula à scriptoribus Hispanicis primùm prolata, rejecta est à Mejero *annal. Flandr. ann. 778. Baronio romo 9. ann. 812.* itemque Gryphindro *de Weichbildis Saxon. cap. 10 p. 23.* Adelmus certè, & cum eo reliqui, multis ab Alfonso muneribus cultum referunt Carolum *ad ann. 797. & 798.* Poëta Westphalus, Paraphrastes Nostri, *lib. V. v. 299.*

Ex quibus unus erat Adelfonsus nomine dictus,

Qui rex Asturiæ Galliciæq; fuit,

Qui dum Legatos & munera mitteret illi,

Mandabat dici se proprium Caroli.

H 2

Scoto.

Scotorum quoque Reges.) Quis Rex Scotorum tùm fuerit liquidò exponere difficile est: Coniicio tamen indicari *Eardulfum*, Regem Norda-nimbrorum, i. e. de Irlandiâ Insulâ Britannicâ, ut exponit Monachus Ego-lismensis in *Vitâ Caroli* p. 272. Certè hunc regno & patriâ pulsum, mox à Carolo pristinæ dignitati restitutum scimus vel ex Leonis ad Carolum Epistolis, quas primus evulgavit *Conringius*. Nisi malis *Offam*, Regem Merciorum, indicari, quem Caroli familiaritate fretum, licet multorum impeteretur odio, dulci tamen vitam consumpsisse otio, *Alcuinus* Epistolâ quâdam apud *Guilielmum Malmesburiensem*, Monachum Benedictinum scribit. Si vera de hoc est conjectura, *Canulphus* quoque, *Offæ* Successor, ab amicitia Caroli excludi non debet, cuius mentionem facit Leo Papa, Epistolâ V. ad Carolum.

Cum Aaron Rege Persarum) Hujus cognomina monstrôsè contorta passim reperias. *Aaron Amirmumulin* dicitur Reginoni lib. 11. ad ann. 801. *Amymurim* Sigeberto ad eundem annum. *Amiralnumini* Monacho Ego-lismensi p. 263. denique *Amarmurmulum* vocat Lambert. Schaffnaburg: ad ann. 801. *Amiralinum* Ado Viennensis p. 290. Atq; hic est, qui præter Elephantem tentoria scitissimè picta, aromata, pallia serica, & inter cætera Horologium tam affabre ex orichalco constructum misit, ut plane regium pro eo tempore munus videri potuerit. Describit eleganter Auctor annal. Fuldenf. ad ann. 807. & *Adelmus* eodem anno iisdem verbis. An ab hoc diversus fuerit *Aaron Ammiras*, princeps Saracenorum, qui tributarium sibi fecit Nicephorû Imperatorem, non leviter dubitari potest. Eundem fuisse Cl. *Boëclerus* in *Carolo* pag. 33. arbitratur, ex eo, quod Persicum Parthicumque nomen Saracenorum titulus absorpserit. Si qua tamen fides *Sigeberto*, eisdem vix esse crediderim. Prohibent enim imperii locus, regiminis tempus, successorum ordo, quæ omnia distinctis nominibus designat Monachus Gemblacensis. *Σύχρεσος* igitur potius fuerint, cum iidem esse nequeant, *Postremus* tamen & ipse muneribus coluisse videtur Carolum, si rectè capio, quæ *Sigeberto* prodita sunt ad ann. 802. in his: *Legati Imperatoris Caroli ab Aaron Ammirâ venientes, inter cætera munera, corpora etiam Cypriani Carthaginensis Episcopi & Martyris; & Sperati, primi Scillitanorum martyrum, & caput Pantaleonis Martyris in Franciam afferunt.* Historiam eleganter persecutus est *Agobardus* Lugdunensis Episcopus, carmine Hendecasyllabo, quod ad calcem operum ejus *Papirius Massonus*, primus Editor collocavit.

Sed etiam sacrum illum & salutarem locum, ut illius potestati adscriberetur, concessit.) Sepulcrum Dominicum intelligit, ad quæ loca jam tùm frequens excursus erat. Atque hæc opinor, origo fabulæ istius olim vulgatissimæ,
 ceteram

terram sanctam à Carolo occupatam expeditione ac victoriâ solemni. Multi in eâ re sunt veteres: Robertus Monachus *lib. 1. Hist. Hierosolymit. initio*: Marinus Sannutus *lib. 111. Secretor. fidel. crucis part. 111. cap. 6. Benevenutus de Rambaldis, Imolensis, Historia Augustali in Carolo M. pag. 10. tom. 11. Ret. Germ. Freheri, Gobelinus Persona at. 6. cap. 40. pag. 192. Auctor fragmenti Historici ab Urstisio editi, Wernerus Rolévincius fasciculo temporum ad ann. 784. & Huldericus Mutius lib. 11x. omnes decepti auctoritate Pseudo-Turpini, qui Dominicum sepulcrum à Carolo aditum scribit cap. 20. Iohannes insuper Abgilli, Frisius, cognomento Presbyter, scripsisse dicitur de Expeditione Caroli M. in terram sanctam, & ab eodem capta esse Hierosolyma: Quæ etsi apertè fabulosa, tradidit tamen Suffridus Petri in *Scriptor. Frisicis decad. 6. cap. 6.* Sed hæc ac similes fabulas ex merito rident Cordatiores: adeo ut Robertus Gagvinus *lib. iv. Hist.* rectè dixerit, *ea deliramenta esse magis vetularum, quàm hominum scitè & diligenter rerum narrationem texentium.**

Propter susceptum à se Imperatoris nomen) Magna ex communibus titulis plerumque inter Magnates invidia. Qualem sibi ex adoptione nominis Imperatorii consciverat Carolus. Et tamen Michaelis Constantinopolitani legati Carolum Imperatorem, & βασιλέα appellarunt, ut videre est apud Adelmum, Regin. & Annal. Fuld. ad ann. 812. Tractu temporis invida & ambitiosa Græcorum natio, titulum nostris detrahere conata est, & suos quidem solos βασιλεῖς & αυτοκράτορας Παυδαίων in diplomatibus & numismatis proscribere, Dominosque Orbis terrarum jactare: nostros autem Latinos tantùm, & Alemannos Francosque: Πρωτα Αλαμάννας, ἢ Φεγγυίας: ut est apud Niceram Choniatem fol. 236. Videtis prolixam hac super re declamationem Marquardi Freheri *tom. 11. Ret. Germ. in Notis ad Laonicum Chalcocondylem extremis.*

Τὸν Φεγγυῶν Φίλον ἔχουσ) Malim utrobique legere ἔχουσ ut apud Conradum à Lichtenaw in *Chronico* editum est pag. 128. Hinc à ferocitate Francos appellatos volunt, Sigebertus *Introduct. ad Chronograph. pag. 478.* Robertus de Monte *append. ad Sigebert. ad ann. 1168.* itemque Anonymus Erphesfortens. *lib. de Landgraf. Thuring. cap. 1.* quanquam alii rectius ad libertatem gentis nomen ipsum referre videantur.

CAP. XVII.

1. **Q**ui cum tantus in ampliando regno & subigendis exteris nationibus existeret, & in hujusmodi occupationibus * quotidie versaretur, opera tamen plurima ad regni decorem & * utilitatem perti-

* MS.
assidue.
* MS.
commodi-

H 3

nentia, tatem.